

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

III. Mortuam puella[m] ab inferis excitat, leprosum sanat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

tibus, impensiùs faueret. Franciscus ergo Rege deinde adito, præparatas noctis aures, nullo negotio eū adduxit, vt Christianæ religionis suscipiēdæ veniam suis popularibus daret. Facta potestate, Bonzij duo, aliquique Iapones complures, ad Christi fidem adiuncti. Paucorum mensum spatio ciues amplius centum, libentibus quidem propinquis, Christiani facti. Quos interiore cura instituens Xavarius, cùm Iaponicas literarum notas verbis, vt diximus, difficiliores nondum teneret, nostræ fidei capita in Iaponicam conuersa linguam, nostratisbusque literis consignata, ipse met tradebat neophytis de scripto pronuncians. Inde ex nepphytorum numero nonnullos in Indiam definat, ingenuis disciplinis in Goano Collegio instruendos; vt bonis deinde artibus ac moribus exculti, suis populibus plus non solum admirationis, sed etiam opis, afferrent.

CAPUT III.

*Mortuam puellam ab inferis excitat,
leprosum sanat.*

MIR A subinde res & Christi gregem auxit Cangoximæ, & Francisci
no-

nomen illustrius fecit. Cangoximanus
cuius erat honestus ac diues, sed à Chri-
stiana religione alienus. Huic dulcissi-
mam filiolā immatura mors subito ab-
stulerat. Itaque dolore amens, multa in-
digna faciebat dicebatque. Conuenient
ad eum inter alios neophyti aliquot co-
gnati amicique, solandi gratia, & funeris
celebrandi. Qui acerbissimo necessarij
sui gemitu cingulatuq; moti, eum hortan-
tur, ut Franciscum Xauerium, virū san-
ctum ex alio orbe, quām primūm audeat,
eius auxilium implorans: illum vtique
vitam extinctæ puellæ redditurū. Haud
ægrè ei persuasum. Ergo mœstus pater,
desiderio filiæ stimulante, ad Xauerium
accurrit: lacrymans rem exponit: suppli-
citer orat, suę vt orbitati ac solitudini cō-
sultum velit. Hic Franciscus, vicem illius
miseratus, statim cum Ioanne Fernando,
socio & comite suo, recipit se ad oran-
dum Deum. Exinde gaudio alacer sur-
git, hominemq; bono animo esse iussum
dimittit, filiam eius viuam esse confir-
mans. Mouit ea vox iram barbaro, qui
modò filiam haud dubiè examinem re-
liquisset. Quocirca seu quod ipse men-
dacijs quodāmodo argui, seu quod Fra-
nciscus ab eius tecto abhorrire videretur
indignabundus recessit. Domum rep-

tenti
viue
fami
vers
feris
conf
tibus
qui t
det il
lites
detur
loca
fuisse
tum
Ad h
attorn
benef
cit, gr
comin
punt:
En, p
excita
rij ger
grates
manu
mane
ber. N
Vitav
lutem
& filia
tea

tenti domesticus puer occurrit, puellam
viuere ac valere nuncians. Itaque pater-
familias, repente mærore in gaudium
verso, domum properat, reducem ab in-
feris filiam videre festinans. Quam ut
conspexit, suis vix oculis credere: manan-
tibusq; gaudio lacrymis, sciscitari ex ipsa
qui tandem redisset ad vitam? Respon-
det illa, sibi vita furictæ teterimos satel-
lites præstò fuisse, qui protinus correptā
deturbatum irent ad horrenda ignibus
loca: cæterū repente dños egregios ad-
fuisse viros, quorum beneficio ex satelli-
tum manibus erepta extiterit à mortuis.
Ad hæc pærumper hæsit pater, stupore
attonus. Inde Xauerij profecto id esse
beneficiū sentiēs, puellam ad eum du-
xit, grates acturus. At illa, Franciscum
comitemque eius intuita, primo obstu-
puit: mox ad patrem cōuersa succlamat:
En, pater, hi ipsi sunt, qui me ab inferis
excitarunt. Tum ille cum filia ad Xaue-
rij genua prouoluti, oboris lacrymis
grates ei agere cœperunt. Qui protinus
manu alleuatos Christo Dei Filio, hu-
manæ salutis vindici, gratiam habere iu-
bet. Nec frustra tantum miraculum fuit.
Vita vni puellæ reddita, compluribus sa-
lutem peperit animorum. Quippe pater
& filia, cæterique domestici, ad Christi

O

aggre-
gg

aggregati. Et hoc exemplo alij ad implorandam Xauerij opem, Christique fidem expetendam, accensi. Inter quos leprosus fuit honesto loco natus. Hic certum hominem ad Franciscum allegauerat, rogans ut ad se curandum accederet. Et ille legatione benignè audita, occupationes excusans, eò unum ex comitibus suis miserat, monitum quid facto opus esset. Is igitur ægrum, ex Francisci præscripto salutatum, ter interrogat, num fieri velit Christianus? annuentem manu in crucis morem ducta protinus signat. mira dictures: subito crux lepræ abstersit. Quocirca ille Christianis præceptis imbutitur, ac deinde baptismo lustratur. Hæc in Cangoximæ ciuitatis oculis gesta, cum alij, tum Vincentius Pereira Lusitanus Nauearchus in India Francisci Socijs enarravit, grauis quamvis magnæ rei auctor, idemque Xauerij, ut proditur, familiaris.

CAPVT IV.

De Antonij Criminalis martyrio cognoscit.

LÆTVM rei Christianæ successu Xauerium haud leui dolore affecerunt literæ eidem scilicet diebus ad eum ex In-